

Thơ ca tụng đảng cs

Thi sĩ Robot

+ Thơ cuồng ngạo Hồ Chí Minh trước đền thánh Trần

Nhiều người nghĩ rằng : khi đọc thơ từ tên Hồ tặc cho đến những tên bồi bút của đảng cộng sản VN đều có một giọng điệu giống nhau như khuôn đúc.

Vậy ta có cao kiến dùng cộng sản nên dùng những người máy Robot cho vào những từ ngữ chúng quen dùng như : *‘ hoành tráng, hồ hởi, phản cảm, giáo án, nội hàm, cơ bắp, bồi dưỡng, múa đôi, khí tài, cơ trưởng, giặc lái, lính thủy đánh bộ, tàu sân bay, kênh truyền hình, lâu năm góc, đề xuất, top. ùn tắc.....’* thì thật tiện lợi khỏi suy nghĩ tốn thọ chết sớm.

Mở đầu mình chứng trên, xin giới thiệu bài thơ huênh hoang cao ngạo của tên Hồ
tặc dám so sánh mình với vị Anh hùng dân tộc mà cả thế giới đều ngưỡng phục là
Đức Trần Hưng Đạo
Khi hần đứng trước đền thờ Ngài:

*-Suy ra tôi bác cũng anh hùng,
Sau trước cùng chung giữ núi sông.
Bác đuổi giặc Nguyên thanh kiếm bạc,
Tôi xua giặc Pháp ngọn cờ hồng.
Bác đưa dân tộc qua nô lệ,
Tôi dẫn năm châu đến đại đồng.
Bác có khôn thiêng cười một tiếng,
Giùm tôi kháng chiến sớm thành công.*

Vũ Đình Liên : Hạnh phúc

Ai đã từng đọc qua bài thơ cũ 'Ông Đồ' của Vũ Đình Liên đều khen ngợi cảm xúc chân
tình của tác giả với lời thơ đơn sơ, nhưng gợi lên hoài vọng tiếc nuối kỷ niệm một thời đã qua.

Nhưng so sánh với bài thơ 'Tân Ông Đồ' khi tác giả đã đi theo đảng làm ta thất vọng vì
những lời nịnh bợ ca tụng khuôn sáo gò ép, nhạt nhẽo, không biết 'Hạnh phúc' có thật
với lòng mình không ?

*-Năm nay đào nở rộ
Mừng Hội Đảng, Hội Dân
Bút ông đồ lại hoa
Những nét chữ đẹp, thân*

*Cờ biển ngập phố phường
Cành đào bay thắm đỏ
Như cả ngàn mùa Xuân
Nở hoa trên mỗi chữ*

*Thấy trong lòng say sưa
Dừng chân không muốn bước
Nghe đọc những vần thơ
Ngợi khen những nét bút*

*Xuân Cộng hòa Xã hội
Mai, đào tươi thắm hoa
Một nguồn hạnh phúc mới
Trào ngọn bút dòng thơ.
Năm nay đào nở rộ
Mừng Hội Đảng, Hội Dân
Bút ông đồ lại hoa
Những nét chữ đẹp, thân*

*Cờ biển ngập phố phường
Cành đào bay thắm đỏ
Như cả ngàn mùa Xuân
Nở hoa trên mỗi chữ*

*Thấy trong lòng say sưa
Dừng chân không muốn bước
Nghe đọc những vần thơ
Ngợi khen những nét bút*

*Xuân Cộng hòa Xã hội
Mai, đào tươi thắm hoa
Một nguồn hạnh phúc mới
Trào ngọn bút dòng thơ.
Năm nay đào nở rộ
Mừng Hội Đảng, Hội Dân
Bút ông đồ lại hoa
Những nét chữ đẹp, thân*

*Cờ biển ngập phố phường
Cành đào bay thắm đỏ
Như cả ngàn mùa Xuân
Nở hoa trên mỗi chữ*

*Thấy trong lòng say sưa
Dừng chân không muốn bước
Nghe đọc những vần thơ
Ngợi khen những nét bút*

*Xuân Cộng hòa Xã hội
Mai, đào tươi thắm hoa
Một nguồn hạnh phúc mới còn
Trào ngọn bút dòng thơ.*

Xuân Diệu : Lãnh tụ

Xuân Diệu đã từng nổi tiếng với những bài thơ lãng mạn trữ tình, nhiều bài được phổ nhạc đi vào lòng người êm đềm lôi cuốn...

Nhưng cũng như nhiều văn thi sĩ miền Bắc đi theo đảng không còn lối thoát, nếu không sẽ bị đọa đầy trong tù ngục cho đến chết mà một số nhà thơ đã mắc vào vòng khổ lụy này.

Muốn thoát vòng kim cô chỉ có cách duy nhất là phải ca tụng đảng và lãnh tụ :

*"Mỗi lần tranh đấu
Chúng con lại được Bác Hồ tới thăm
Chúng con ước muốn theo chân của người".*

Với nhân-dân, ông lớn tiếng hò hét:

*"Thắp đuốc cho sáng khắp đường,
Thắp đuốc cho sáng đình làng đêm nay.
Lôi cổ bọn nó ra đây,
Bắt quỳ gục xuống, đọa-đày chết thôi".*

Với đảng, giọng ông nỉ-non thề thốt:

*"Chúng con thề nguyện một lời,
Quyết tâm thành khẩn ... lột người từ đây".
và:
"Mẹ xưa chăm cháo, chăm cơm,
Đảng nay nuôi nấng còn hơn mẹ hiền.
Bệnh từ đời cũ liên miên,
Đảng trong thức ngủ chăm liền sớm hôm.."*

***Phan Khôi ***, với những lời than vãn:

-“Thật là cái tội phản động ở xứ này sao mà ghép một cách dễ dàng quá!”

-“Nhược bằng bắt mọi người phải viết theo lối của mình, thì rồi đến một ngày kia, hàng trăm thứ hoa cúc đều phải nở ra cúc vạn thọ hết”

Đến nỗi ông bức mình thốt lên những lời như thách thức :

*- "Làm sao cũng chẳng làm sao
Dẫu có thể nào cũng chẳng làm sao
Làm chi cũng chẳng làm chi
Dẫu có làm gì cũng chẳng làm sao"*

Và dù đến khi bị hãm hại như xúc vật lúc nào không hay :

*- "Đánh đòn một cái
Kêu éc éc ngay
Bịt mồm, bịt miệng
Trói chân, trói tay ...
Từ dây đến cái đao
Chẳng còn bao xa"*

-Ta cũng biết Phan Khôi đa tài, ngoài là nhà thơ, nhà văn, dịch thuật, ông còn tham gia dịch Thánh Kinh của Giáo Hội Tin Lành.

Nguyễn công Hoan

-Họa bài 'Chúc Thọ' của Phan Khôi-

Người cầm bút phải là người dẫn dắt tinh thần trong sáng đến độc giả, không nên dùng những lời lẽ thô tục bầm thui để áp đặt cho đối thủ, nhưng lại là điều rất phù hợp với những tên bồi bút đảng cộng sản VN :

*- "Nhấn bảo Phan Khôi khốn kiếp ơi!
Thọ mi, mi chúc chó hòng ai
Đù mẹ thẳng cha thật bạc ác !
Tiết tháo! Tiên sư cái mẹ ngoài
Lô-dịch, trước cam làm kiếp chó
Nhân văn nay lại hít gì voi
Sống dai thêm tuổi cho thêm nhục,
Thêm nhục cơ trời chẳng thấy gai".*

***Tố Hữu ca tụng đảng ***

Nhờ có biệt tài ca tụng đảng và lãnh tụ mà một tên bồi bút đã lần lượt leo lên những chức vụ cao của đảng bộ CSVN : Ủy viên Bộ Chính trị, Bí thư Ban chấp hành trung ương và cuối cùng là Phó chủ tịch thứ nhất Hội đồng Bộ trưởng, nên dâng lòng suốt đời phải nhớ ơn đảng và lãnh tụ :

*-Lòng ta ơn Đảng đời đời
Ngược xuôi đôi mắt một lời song song.
Ngàn năm xưa nước non Hồng
Còn đây ơn Đảng nối dòng dài lâu
Ngàn năm non nước mai sau
Đời đời ơn Đảng càng sâu càng nồng.*

*Đảng ta đó, trăm tay nghìn mắt
Đảng ta đây, xương sắt da đồng
Đảng ta, muôn vạn công nông
Đảng ta, muôn vạn tấm lòng, niềm tin
Đảng ta Mác – Lê nin vĩ đại
Lại hồi sinh, trả lại cho ta
Trời cao đất rộng bao la
Bát cơm, tấm áo, hương hoa, hồn người.*

***Huy Cận : Ca dao kháng chiến ***

Thơ Huy Cận sáng tác trước thời gian theo đảng thật mượt mà linh động
đượm tình quê hương-

Nhưng sau này trở thành những bài vè, tựa những câu quảng cáo dán trên
tường để cổ động một trò chơi trong hội chợ hay một thực phẩm rẻ tiền vừa
được chế biến.

Như bài ‘Cô gái vót chông’ dưới đây :

*-Tiếng ai hát dưới ánh trăng tròn
Cô gái sông Ba búi tóc thon
Tay vót chông, miệng hát không nghỉ
Như bao cô gái ở trên non*

*Ai nhanh nhanh tay vót bằng tay em
Chim hót không hay bằng em hát ru em
Mỗi mũi chông em vót cắm sâu xuống đất
Lũ giặc Mỹ lao vào chết queo*

*Còn giặc Mỹ cộp beo
Lũ làng chưa yên bụng phát nương hát hò
Em chưa ngừng tay vót chông rào buôn rẫy
Bọn giặc Mỹ chạy rồi, tre rừng ta làm nhà, chòi cao*

*Chân ta đi chưa nghỉ, trời chưa xanh
Buôn làng ta nhà chưa dài thêm tranh
Em vót nhiều chông để chống giặc Mỹ
Quanh lửa hồng em vui nhảy múa
Đón Ama Hồ vô Nam cùng uống rượu cần*

Hồ Chí Minh khen thơ Huy Cận

-Ôi thơ của bác thì quá nhiều, dễ đọc dễ viết mà em bé lớp ba trường làng cũng làm được, biết rõ ‘chân tài’ mình nên bác hay đạo văn người khác :

*"Cảm ơn chú biếu bác quyển thơ,
Bác xem quyển thơ suốt mấy giờ.
Muốn bác phê bình, khó nói nhỉ!
,Bài hay chen lẫn với bài vừa."*

Nhắn bảo văn nghệ sĩ miền Bắc :

*-Xưa yêu phong cảnh thiên nhiên đẹp,
Mây, gió, trăng, hoa, tuyết, núi, sông,
Nay ở trong thơ nên có thép,
Nhà thơ cũng phải biết xung phong.*

THƠ CHÚC TẾT XUÂN ĐÌNH HỢI – 1947

*Cờ đỏ sao vàng tung bay trước gió,
Tiếng kèn kháng chiến vang dậy non sông.
Toàn dân kháng chiến, toàn diện kháng chiến,
Chí ta đã quyết, lòng ta đã đồng.
Tiến lên chiến sĩ! Tiến lên đồng bào!
Sức ta đã mạnh, người ta đã đông.
Trường kỳ kháng chiến, nhất định thắng lợi!*

Thống nhất độc lập, nhất định thành công!

Lưu Trọng Lư : Chảy Thành Sông

Ông thuộc lớp các nhà thơ tiền chiến trong phong Thơ Mới, thơ tình cảm lãng mạn, nổi tiếng với bài Tiếng thu được phổ nhạc và nhiều người ưa thích ...

Nhưng kể từ khi theo đảng thì mọi sự đã 'Chảy thành sông' :

Người thì vì Tổ quốc cơ cực

Người thì vì chồng nặng gánh đau thương

Người thì vì còn trái tim luôn co thắt

Chao ôi

Mỗi người Việt mình nước mắt đủ chảy thành sông.

Có lẽ thực tâm nhất với những ý nghĩ trái chiều của một người đi theo đảng được bộc lộ qua bài thơ sau :

Đường Ta Đi Thế Đầy Bận Lòng Ôi!

Quê hương ơi! Chiều nay

Ta trở lại với người

Soi mái tóc thời gian trên những vỏ hà, vỏ hến.

Như đứa trẻ muốn lăn mình trên cát cồn trắng mịn

Ta, người đời vẫn phong cho

Mấy chữ: giang hồ thi sĩ

Ôi! Chiều nay ta muốn lăn nửa vòng thế kỉ

Trở về với tuổi lên mười.

Một đời ta, lăn đi, lăn lại biết bao ngoai

Hỏi những gì còn dính da, dính thịt

Những gì đang nảy sinh, những gì đã mòn chết?

Trên mái xanh còn lơ thơ mấy sợi tóc này

Quả đất nặng đã quay những vòng quay

Những mặt trời đã lên, những mặt trời đã lặn

Những bão bùng và những hạn hán

Những trận mưa lay đất, những cơn khát bỏng trời..

Một con đò! Ôi một con đò

Với một ngôi sao xa vời thăm thẳm

Bồng trong cơn xoáy lạng

Qua những sóng nước xôn xao

Ta nghe có một tiếng gọi, tự phương nào
Phương nào đó nhỉ?

Ta: giang hồ một thi sĩ

Dừng nghe tiếng gọi từ xoáy hồn ta

Hay tiếng gọi từ một bến bờ xa

Tiếng gọi từ một bến bờ quang đãng?

Trận gió thu và những ngày tháng tám

Đắng cay sức tỉnh, mình lạnh mồ hôi.

Đi mòn đôi chân, túi đời đã cạn

Mà rỗng rỗng như mới nghe hai tiếng làm người

Mất bàng hoàng khóc trước mảnh gương soi

Ai đưa khúc Bình Minh Anh vũ

Cho ta, trong chiều xế Đỗ Quyên?

Ai làm hồng máu con chim

Cho tiếng hót trong ngàn bên cửa sổ?

Hôm nay: một ngày ta đó

Có nước mắt có tiếng cười

Và đau xưa càng sáng vui này

Tình yêu bắt đầu từ người ngồi cạnh

Rồi với kẻ cùng đi

Với những tấm lòng theo nhau vào trận đánh....

Ta biết người với người còn dạ sói

Trong đêm đen còn nhe trắng hàm nanh

Những tuổi trẻ của hành tinh

Có những chuyến đi vĩ đại

Đi trong nghĩa tình không biên giới

Cùng Bình Minh bữa bắt Hoàng hôn

Đạp hờ hững, phá cô đơn!

Ta lên giữa Trường Sơn gọi gió.

Trong ta: Việt Nam một tia máu nhỏ

Cũng da diết gọi mặt trời

Cuộc sống ai ơi!

Ta đi tận mép bờ Hữu Hạng

Cho mắt “sờ” những sán lạn vô biên.

CHẾ LAN VIÊN

Kết nạp Đảng trên quê mẹ.

Được kết nạp vào đảng còn hãnh diện sung sướng hơn nhận giải Nobel văn chương quốc tế.

Đúng thế anh chàng họ Chế, từ ngày giã từ thôn bản người Chăm theo kháng chiến chống giặc ngoại xâm mà tưởng như một cuộc viễn du kỳ thú, giống truyện giả tưởng phiêu lưu ký nên hứng khởi sáng tác bài thơ để đời :

*-Giã mẹ ra đi kháng chiến bốn phương trời
Kết nạp Đảng, bỗng quay về quê mẹ!
Có phải quê hương gọi ta về đấy nhỉ?
Dặn dò ta, khuyên nhủ ta thêm
Trong buổi đầu, ta theo Đảng đi lên
Ngày vào Đảng đất trời như đổi khác
Những vật vô tri cũng làm rung nước mắt
Đá sỏi cây cỏ, sao bỗng thấy thiêng liêng?
Giọng nói quen nghe, màu đất quen nhìn
Bỗng chan chứa trăm điều chưa nói hết
Tôi cúi đầu nghe, dặt dìu, tha thiết
Cây cỏ trời mây, kẻ mất người còn
Trong mơ hồ, trăm tiếng của quê hương...*

*Tôi đứng trước Đảng kỳ, rung mắt lệ
Phút mơ ước, sao thiếu hình bóng mẹ?
Giặc bao vây ngăn lối chặn đường
Thiếu cả gia đình ngay giữa đất quê hương!
Mẹ ơi! Mẹ không là đồng chí
Nhưng Đảng kỳ đây chính là của mẹ
Đời khổ đau mẹ đứng dưới cờ này
Mẹ đói nghèo, hàng ngũ bên con đây
Mẹ xem, con mặc áo nâu sông xưa mẹ mặc
Mai con hát khúc bình dân xưa mẹ hát
Đảng mến yêu, có phải mẹ giới thiệu con vào?
Từ buổi dạy con lòng thương ghét ban đầu
Tự quê mẹ nghèo, tự đời mẹ khổ
Tự giọt lệ khóc từ đi biệt xứ
Tự nắm cơm khô đưa cán bộ thoát làng*

*Từ tiếng thét căm thù vì giặc già, vua quan
Trưởng như cả quê hương giới thiệu tôi vào Đảng....*

HỒ Dzếnh : Về Việt Bắc

Tên thật là Hà Triệu Anh, mang 2 dòng máu bố người Hoa mẹ người Việt, ông theo đạo Công giáo tên Thánh là Phaolô Teresa, nổi tiếng với thi tập Quê Mẹ, lời thơ nhẹ nhàng cuốn hút. Hoạt động trong ngành văn hóa đảng và được trao tặng giải thưởng Văn hóa Nghệ thuật.

Khi theo đảng trở thành tên bồi bút, đã khéo léo mô tả cuộc sống gian lao vất vả của các cán bộ đảng, lồng trong một mối tình chân quê lãng mạn hòng ru ngủ lớp tuổi trẻ qua trường thi ' Về Việt Bắc' sau :

*--Mình về mình có nhớ ta?
Mười lăm năm ấy thiết tha mặn nồng.
Mình về mình có nhớ không?
Nhìn cây nhớ núi, nhìn sông nhớ nguồn.
Tiếng ai tha thiết bên cồn
Bâng khuâng trong dạ, bồn chồn bước đi
Áo chàm đưa buổi phân ly
Cầm tay nhau biết nói gì hôm nay...*

*Ta về, mình có nhớ ta
Ta về ta nhớ những hoa cùng người
Rừng xanh hoa chuối đỏ tươi
Đèo cao nắng ánh dao gài thắt lưng.
Ngày xuân mơ nở trắng rừng
Nhớ người đan nón chuốt từng sợi giang
Ve kêu rừng phách đổ vàng
Nhớ cô em gái hái măng một mình
Rừng thu trăng rọi hoà bình
Nhớ ai tiếng hát ân tình thủy chung.*

Nhớ khi giặc đến giặc lòng
Rừng cây núi đá ta cùng đánh Tây
Núi giăng thành lũy sắt dày
Rừng che bộ đội rừng vây quân thù
Mênh mông bốn mặt sương mù
Đất trời ta cả chiến khu một lòng.

Ai về ai có nhớ không?
Ta về ta nhớ Phủ Thông, đèo Giàng
Nhớ sông Lô, nhớ phố Ràng
Nhớ từ Cao-Lạng nhớ sang Nhị Hà...
Những đường Việt Bắc của ta
Đêm đêm rầm rập như là đất rung
Quân đi điệp điệp trùng trùng
Ánh sao đầu súng bạn cùng mũ nan
Dân công đỏ đuốc từng đoàn
Bước chân nát đá, muôn tàn lửa bay.
Nghìn đêm thăm thẳm sương dày
Đèn pha bật sáng như ngày mai lên.
Tin vui chiến thắng trăm miền
Hoà Bình, Tây Bắc, Điện Biên vui về
Vui từ Đồng Tháp, An Khê
Vui lên Việt Bắc, đèo De, núi Hồng.

Ai về ai có nhớ không?
Ngọn cờ đỏ thắm gió lồng cửa hang.
Nắng trưa rực rỡ sao vàng
Trung ương, Chính phủ luận bàn việc công
Điều quân chiến dịch thu đông
Nông thôn phát động, giao thông mở đường
Giữ đê, phòng hạn, thu lương
Gửi dao miền ngược, thêm trường các khu...

Ở đâu u ám quân thù
Nhìn lên Việt Bắc: Cụ Hồ sáng soi
Ở đâu đau đớn giống nòi
Trông về Việt Bắc mà nuôi chí bền.
Mười lăm năm ấy ai quên
Quê hương cách mạng dựng nên Cộng hoà
Mình về mình lại nhớ ta
Mái đình Hồng Thái cây đa Tân

Mình về với Bác đường xuôi
Thưa giùm Việt Bắc không nguôi nhớ Người
Nhớ ông Cụ mắt sáng ngời
Áo nâu túi vải đẹp tươi lạ thường!
Nhớ Người những sáng tinh sương
Ung dung yên ngựa trên đường sồi reo
Nhớ chân Người bước lên đèo
Người đi rừng núi trông theo bóng Người...

Lòng ta ơn Đảng đời đời
Ngược xuôi đôi mắt một lời song song.
Ngàn năm xưa nước non Hồng
Còn đây ơn Đảng nối dòng dài lâu
Ngàn năm non nước mai sau
Đời đời ơn Đảng càng sâu càng nồng.

Cầm tay nhau hát vui chung
Hôm sau mình nhé, hát cùng Thủ đô.

***Tế Hanh : Ca ngợi ***

Tên thật là Trần Tế Hanh, sinh tại Quảng Ngãi, học Quốc học Huế. Ông là thi sĩ thuộc phong trào Thơ Mới, thi phẩm ‘Nghẹn Ngào’ nhận giải khuyến khích Tự Lực Văn Đoàn. Tham gia phong trào kháng chiến Việt Minh chống Mỹ và hoạt động trong lãnh vực văn hóa, từng là chủ tịch hội đồng thơ và văn, nhận giải thưởng hcm về văn hóa nghệ thuật.

Bài thơ Ca ngợi người đọc thoáng qua làm tưởng là ca ngợi vẻ đẹp quê hương tổ quốc, nhưng thực chất là ca ngợi đảng có công đánh đuổi Mỹ xâm lược. Đọc kỹ bài thơ ta thấy phần đầu ru ngủ người đọc vào cảnh trí nên thơ quyến rũ của quê mình đáng yêu biết mấy :

*-Tôi đã viết bài thơ ca ngợi
Bầu trời xanh tổ quốc chúng ta
Khi nắng rọi hàng mây phơi phới
Khi trăng lên, sao rải khắp Ngân hà*

*Trời mùa xuân chim kêu ríu rít
Trời mùa hè chót vót từng cao
Trời mùa thu trong veo xanh biếc
Trời mùa đông sương toả một màu*

*Tôi đã viết bài thơ ca ngợi
Vùng biển xanh tổ quốc chúng ta
Khi gió réo như lời kêu gọi
Khi sóng ru nổi nhớ quê nhà*

*Biển buổi mai nắng hồng đôi má
Biển buổi trưa không khí muối kêu giòn
Biển buổi chiều long lanh luồng cá
Biển ban đêm hồi hộp nước triều lên*

*Trời biển chúng ta càng xanh càng đẹp
Kể từ khi sạch bóng lũ xâm lăng
Khi Đảng dạy ta hăng say kiến thiết
Cảnh thiên nhiên tươi trẻ gấp trăm phần*

*Công trình mới chân trời thêm bát ngát
Đoàn tàu đi làm biển rộng thêm ra
Yêu biết mấy từng chùm cây bãi cát-
Biển trời ơi tôi đã gửi lời ca*

NHưng từ đoạn này chỉ là để kể công lao của đảng csvn trong sự nghiệp vĩ đại ‘ Chống Mỹ cứu Nước ‘- Đây là trò lừa bịp bắt đầu lộ dạng :

*-Và hôm nay tôi viết bài ca ngợi
Những con người, những đồng chí của tôi*

*Cho trời đẹp, đẹp nhiều hơn nữa
Cho biển xanh, xanh mãi không thôi*

*Hoan hô những chiến sĩ canh biên thủy và tự do cho tổ quốc
Những đơn vị hải quân coi biển tựa đời mình
Những đơn vị phòng không giữ bầu trời như con người giữa mắt
Những người lao động bình thường Hòn Gai, Thanh Hoá hay Vinh...*

*Các đồng chí bắn gãy cánh lũ diều hâu phản lực
Không cho chúng làm như bầu trời đẹp bao la
Đuổi chạy dài lũ cá xà khu trục
Giữ vẹn toàn màu biển biếc thiết tha*

*Các đồng chí bắn tàu bay Mỹ
Chính vì yêu công lý hoà bình
Các đồng chí đánh tàu chiến Mỹ
Là để cho trời xanh biển xanh*

*Lịch sử có thêm ngày 5 tháng tám
Miền Nam ơi cùng giòng máu anh hùng
Ta có thêm một bài ca chiến thắng
Chống kẻ thù không đội trời chung*

***Phạm Thế Mỹ : Nhạc sĩ nằm vùng**

Trong nhóm văn nghệ sĩ nằm vùng tại miền Nam như Trịnh Công Sơn, Trần Tuấn Khải, Thích Nhất Hạnh...Phạm Thế Mỹ đã dùng khả năng âm nhạc để che giấu khéo léo âm mưu thủ đoạn tuyên truyền cho cộng sản qua những bản nhạc như *Thương quá VN, Người về thành phố, Trăng tàn trên hè phố, Tóc mây, Những ngày xưa thân ái...và đặc biệt là bản nhạc 'Bông hồng cài áo' phổ thơ Thích Nhất Hạnh.*

Từ trước đến nay, một số người lầm tưởng PTM ca ngợi đời sống tự do dưới chính thể miền Nam, nhưng thực chất ẩn ý nghĩa đề cao chế độ VC. Xin mượn những dẫn chứng thuyết phục và đầy đủ của tác giả Hàn Giang Trần Lê Tuyên qua bài *'Vạch mặt những tên VC nằm vùng trong hàng ngũ văn nghệ sĩ'.*

Trích một đoạn dẫn chứng của Hàn Giang về ca khúc ‘Người về thành phố’ của PTM để ta nghĩ xem tên bồi bút này có thật với lòng mình không ?

Viết cho phong trào đấu tranh, Phạm Thế Mỹ có ca khúc *Người về thành phố*, thể hiện trái tim thiết tha ước mơ ngày Đất nước thống nhất:

*Từ biển xa lên non cao,
Máu các anh thấm vào ruộng sâu
thấm trong tim tươi ngọn lúa mới
Nụ cười trên môi em thân yêu
Trên nẻo đường quê em tàn hoang
Trên đất khô đã trở thành ruộng vàng
Ruộng đồng ơi! Thị thành ơi!
Trời Việt Nam hôm nay rực sáng
Nhà của ta, ruộng của ta
Cánh tay ta xây lại đời ta
.....*

Kết :

Xin dừng câu chuyện nhỏ trong tù Việt cộng để kết thúc bài viết về những bài thơ ca tụng đảng.

Trong thời gian chúng tôi ở tù VC có hỏi một nhà thơ khá nổi tiếng :

-Tại sao những bài thơ anh viết tại này đọc không hiểu anh muốn nói gì ?

Anh mỉm cười trả lời :

- Ngay tớ cũng không biết mình muốn nói gì, hướng chi là các cậu. Thế mới gọi là trường phái bí hiểm !

Câu chuyện trên nghe có vẻ buồn cười, nhưng thật đúng với những tên bồi bút làm thơ ca tụng đảng và lãnh tụ.

Chúng thuộc về thi phái ‘ Người máy Robot ‘ như đã xác định ngay phần mở đầu bài phiếm luận này.

Bài viết không đi sâu vào phần tiểu sử và sáng tác, chỉ trích dẫn tiêu biểu một số bài thơ dẫn chứng- Mong thông cảm !

Đinh văn Tiến Hùng

